

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoPr/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514227667
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1514227667.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Weidler Bratislava spol. s r. o., IČO: 31 323 430, Košická ul. č. 52, Bratislava, zastúpený: Šiška & Partners s. r. o., IČO: 36 861 961, Palisády č. 33, Bratislava, proti žalovanej: Y. P., O.. XX. XX. XXXX, V. W. H.. Č.. X, V., zastúpená advokátkou: JUDr. Darina Tomčová, Záhradná ul. č. 58, o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 16C/47/2010, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23. mája 2016, č. k. 47Cpr/39/2014 - 58, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **m e n í tak**, že obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 16C/47/2010 **p o v o ľ u j e**.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením (pôvodne rozsudkom, opraveným opravným uznesením zo dňa 10. augusta 2016, č. k. 47Cpr/39/2014 - 82) zamietol návrh na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V o neplatnosť skončenia pracovného pomeru pod č. k. 16C/47/2010 (správne spisová značka, pozn. odvolacieho súdu) a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy právneho zastúpenia k rukám advokátky JUDr. Dariny Tomčovej vo výške 301, 50 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 228 ods. 1, § 230 ods. 1, 2, 3 O. s. p. a vecne tým, že neboli splnené podmienky, ktoré pre obnovu konania určuje Občiansky súdny poriadok. Uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V bolo rozhodnuté, že okamžité skončenie pracovného pomeru doručené žalovanej v tomto konaní dňa 09. 04. 2010 je neplatné, rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 11. 2012 a vo výroku, ktorým bola žalobcovi tohto konania uložená povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu mzdy a trovy konania v súčasnej dobe prebieha odvolacie konanie (pod sp. zn. 9Co/190/2015, pozn. odvolacieho súdu). Poukázal na skutočnosť, že žalobca tohto konania v postavení žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/47/2010 viackrát ústne a písomne urgoval Slovenskú poštu, a.s., ohľadom doručenia zásielky pre žalovanú, ktorá najprv potvrdila, že si ju prevzala osobne, avšak podľa názoru žalobcu bez ďalšej argumentácie alebo zdôvodnenia, napr. listinných dôkazov alebo výsluchom svedkov, pričom ako žalobca v tomto konaní uviedol, že z následného doplnenia dokazovania Okresným súdom Bratislava V a opätovného dopytovania Slovenskej pošty, a.s., nakoniec vyplynulo, že zásielku si na dodacej pošte neprevzala žalovaná sama, ale prevzal ju za ňu jej manžel, ktorý prevzatie podpísal a uviedol číslo svojho občianskeho preukazu. Uviedol, že z oznámenia o uložení zásielky určenej pre zamestnankyňu - žalovanú v tomto konaní od zamestnávateľa s podacím číslom RR 25 881 401 8 SK a RR 25 881 402 1 SK vyplýva, že adresát nebol dňa 01. 04. 2010 v mieste trvalého pobytu zastihnutý a zásielka mu bola uložená na pošte s tým, že žalobca sa vyjadril, že v pôvodnom konaní žiadal vykonanie dôkazu, výsluch pracovníčky pošty (U. I.), jeho žiadosť však v zápisnici zaprotokolovaná nebola a súd túto svedkyňu nevypočul s tým, že voči tomuto rozhodnutiu, ktorým bola vyslovená neplatnosť skončenia pracovného pomeru so žalovanou, žalobca

opravný prostriedok nepodal, v ktorom by, za predpokladu, že tvrdenie žalovaného v pôvodnom konaní bolo pravdivé, navrhol vypočítať svedkyňu I. a mohla byť zároveň namietaná skutočnosť, že svedkyňa vypočítaná nebola. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že sa v prvom rade zaoberal otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania a skúmal, či bola splnená zákonná podmienka v zmysle § 230 ods. 1 O. s. p. s tým, že lehotu odvíja odo dňa 10. 11. 2014, ktorý uviedol žalobca, že sa uskutočnil výsluch U. I. a dozvedel sa o existencii tohto dôkazu a ďalej sa zaoberal otázkou procesnej prípustnosti, teda splnenia predpokladov na obnovu konania a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. augusta 20029, sp. zn. 6 Cbo/57/2009, z ktorého vyplýva, že dôvodom obnovy konania nie je nevykonanie možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce a preto ich k dokazovaniu nepripustil, keď za dôvod obnovy konania sa nepovažuje ani to, ak určitá okolnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhol obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nenavrhol o nich vykonať dokazovanie. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vecne úspechom žalovanej v konaní, z dôvodu ktorého žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť jej trovy konania v sume 301, 50 eur.

2.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. /žalobca odsek ustanovenia neuviedol, pozn. odvolacieho súdu/ písm. f O. s. p.) a navrhol napadnuté uznesenie (pôvodne rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom) zmeniť a navrhovanú obnovu konania povoliť. Uviedol, že sa svojim návrhom domáhal povoliť obnovu konania vedeného pod sp. zn. 16C/47/2010, v ktorom bolo rozsudkom zo dňa 03. 10. 2012 určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobkyňou je neplatné, keď v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20. 11. 2012 z dôvodu, že v tomto konaní nedisponoval dôkazom, svedeckou výpoveďou zamestnankyne Slovenskej pošty, a. s. U. I., o tomto dôkaze nemal a ani mať nemohol vedomosť, keď v pôvodnom konaní všetko nasvedčovalo tomu, že doporučené zásielky s podacím číslom RR 25 881 401 8 SK a RR 25881402 1 SK, obsahom ktorých bola výpoveď, si na dodacej pošte neprevzala žalobkyňa osobne, ale ich prevzal jej manžel, ktorý prevzatie aj podpísal a uviedol číslo svojho občianskeho preukazu, z dôvodu ktorého dospel súd k záveru, že nebola splnená zákonná podmienka doručenia výpovede, keďže nebola doručená do vlastných rúk a preto ju treba považovať za neplatnú. Žalobca vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že v súvislosti s postupom Slovenskej pošty, a. s., mu bola spôsobená škoda, ktorú si uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 63Cb/156/2013, v ktorom vyšlo najavo, že žalovaná si zásielku prevzala osobne, keďže svedkyňa U. I. vypovedala, že zásielku odovzdala do vlastných rúk žalovanej osobne, z čoho vyplýva, že k svedeckej výpovedi sa dostal až po právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní. Poukázal na skutočnosť, že účelom právnej úpravy obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je vytvorenie právnej možnosti pre opätovné prerokovanie veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté za splnenia zákonom vymedzených podmienok, ktorou je v súlade s § 228 ods. 1 písm. a) O. s. p. objavenie nového dôkazu, ktorý účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a tento dôkaz môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Uviedol, že v konaní nastala situácia, že dôkazný prostriedok (svedok) v pôvodnom konaní neexistoval, preto nebol dosiahnuteľný a súd podľa neho nemohol rozhodnúť, keďže v pôvodnom konaní mu nebol známy obsah výpovede svedkyne I., ktorá by pre neho znamenala priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nesúhlasil s tvrdením prvoinštančného súdu, že najprv mal podať odvolanie proti rozsudku, nakoľko procesnou podmienkou obnovy konania nie je podanie odvolania proti rozhodnutiu v pôvodnom konaní, ale podmienky uvedené v ustanoveniach § 228 až § 231 O. s. p.

3.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 74, 58 eur. Uviedla, že z obsahu odvolania žalobcu nevyplývajú žiadne nové tvrdenia, okolnosti, resp. dôkazy, ktoré by mohli zvrátiť pôvodné tvrdenia uvádzané v žalobe s tým, že odvolanie považuje za účelové, nakoľko žalobca mohol v pôvodnom konaní, kedykoľvek navrhnuť dôkaz, výsluch svedkyne, ktorá pracovala za priehradkou a predmetnú zásielku odovzdala jej manželovi, aj keď bola adresovaná do jej vlastných

rúk, pričom ani nevyužil možnosť riadneho opravného prostriedku, podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru okamžitým zrušením.

4.

Odvolačný súd preskúmal vec v medziach podaného odvolania podľa § 380 ods. 1, 2 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť.

5.

Podľa § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z., účinný od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

6.

Z obsahu návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V vedenom pod sp. zn. 16C/47/2010, v ktorom sa žalovaná v procesnom postavení žalobcu domáhala určenia, že okamžité skončenie pracovného pomeru, ktoré jej žalobca tohto konania doručil dňa 09. 04. 2010 je neplatné a zároveň sa domáhala náhrady mzdy a náhrady trov konania, rozhodol Okresný súd Bratislava V v poradí prvým rozsudkom zo dňa 30. marca 2011 tak, že žalobu žalovanej (v tomto konaní) zamietol, avšak na odvolanie žalovanej, Krajský súd v Bratislave tento rozsudok zrušil a uložil prvoinštančnému súdu doplniť dokazovanie v smere doručenia zásielky obsahujúcej okamžité skončenie pracovného pomeru žalovanej do vlastných rúk, a nakoľko v ďalšom konaní, po opätovnom dopytovaní Slovenskej pošty, a. s. vyplynulo, že žalovaná si na dodacej pošte zásielku neprevzala sama, ale ju prevzal za ňu jej manžel, ktorý prevzatie aj podpísal a uviedol číslo svojho občianskeho preukazu, Okresný súd Bratislava V v poradí druhým rozsudkom zo dňa 03. októbra 2012, č. k. 16C/47/2010 - 293 rozhodol, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné a rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 20. 11. 2012, keď do výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu mzdy vo výške 4. 288, 12 eur a náhradu trov konania sa žalovaná odvolala, a o jej odvolaní odvolací súd doposiaľ nerozhodol s tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/156/2013 sa žalobca domáha náhrady škody voči Slovenskej pošte, a. s., v ktorom zamestnankyňa pošty vypočutá na pojednávaní dňa 10. 11. 2014 ako svedkyňa uviedla, že zásielku si žalovaná prevzala osobne, keďže jej ju odovzdala do vlastných rúk.

7.

Podľa § 400 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok účinný od 01. 07. 2016) žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 399 CSP, žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

8.

Odvolačný súd sa nestotožnil so záverom prvoinštančného súdu, zamietajúcim návrh na obnovu konania z dôvodu, že neboli splnené podmienky, ktoré pre obnovu konania určuje Občiansky súdny poriadok (účinný do 30. 06. 2016), keďže výpoveď svedkyne U. I. nepovažoval za splnenie podmienky, ktorá sa pre povolenie obnovy vyžaduje, nakoľko žalobca mal možnosť podať odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo žalovanej v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru vyhovieť a v

ktorom by sa mohla preukázať pravdivosť tvrdenia žalobcu (žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 16C/47/2010) a navrhoval vypočuť svedkyňu I. a zároveň namietiť skutočnosť, že v konaní vypočutá nebola, avšak vôbec sa nevysporiadal s argumentáciou žalobcu, že mu v pôvodnom konaní obsah jej výpovede znám nebol, t. j. s tvrdením, že tento dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní predložiť nemohol.

9.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie súdu prvej inštancie (alebo odvolacieho súdu) a je prípustná len z dôvodov taxatívne uvedených v ust. § 397 CSP. Skutočnosť, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia len vtedy, ak ich strana sporu, ktorá obnovu navrhuje, nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, t. j. sú pre stranu v porovnaní s pôvodným konaním „nové“ a súčasne môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nové dôkazy sú spôsobilým dôvodom obnovy konania vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní napr. preto, lebo o nich nevedela a ani inak z procesného hľadiska nezavinila nesplnenie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznú povinnosť. Nová uvádzaná skutočnosť musí byť spojená vždy s novým dôkazom. Nemožnosťou použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len na nemožnosť označiť dôkaz, ale aj na nemožnosť ho predložiť strane sporu alebo súdu. Dôvodom obnovy konania môžu byť dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania ako aj dôkazy, ktoré vznikli po rozhodnutí súdu, ale sú spôsobilé dokázať rozhodné skutočnosti, tvrdené pred rozhodnutím súdu. Dôvodom obnovy konania môže byť aj taká skutočnosť, ktorá síce sama o sebe nie je spôsobilá privodiť pre žalobcu navrhujúceho povoliť obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie, ale v spojení s už rozhodnými skutočnosťami je na to spôsobilá.

10.

V posudzovanej veci je nesporné, že v pôvodnom konaní, ktorého obnovy sa žalobca domáha, bolo právoplatne určené, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovanej u žalobcu je neplatné, okrem iného aj z dôvodu, že žalovanej nebola zásielka obsahujúca tento zrušujúci právny úkon doručená do vlastných rúk (§ 38 ods. 1 Zákonníka práce), nakoľko ju prevzal jej manžel, ktorý prevzatie potvrdil svojim podpisom a číslom občianskeho preukazu na potvrdení, nakoľko však žalobca podal žalobu o náhradu škody proti Slovenskej pošte, a. s., ktorá v pôvodnom konaní najprv potvrdila, že žalovanej bola daná zásielka doručená do vlastných rúk, a po zrušení prvoinštančného rozsudku (rozsudok zo dňa 30. marca 2011, č. k. 16C/47/2010 - 196, ktorým bola žaloba žalovanej v tomto konaní zamietnutá) v doplnenom dokazovaní bolo zistené, že zásielku si žalovaná osobne neprevzala, ale jej manžel a v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 63Cb/156/2013 vypovedala zamestnankyňa pošty (svedkyňa U. I.), že žalovanej zásielku odovzdala do jej vlastných rúk je nepochybné, že ide o dôkaz, ktorý žalobca v pôvodnom konaní predložiť bez svojej viny nemohol a pokiaľ ho ako tvrdil v žalobe aj v pôvodnom konaní navrhoval a tento návrh v zápisnici o pojednávaní zaprotokolovaný nie je, jednoznačne jeho obsah ešte nepoznal, keďže svedkyňa vypovedala a uviedla skutočnosti, ktoré by mohli pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore až na pojednávaní dňa 10. 11. 2014, t. j. dva roky po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku (20. 11. 2012) súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovanej u žalobcu.

11.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého uznesenia, že žalobca nesplnil podmienky, ktoré do 30. 06. 2016 určoval Občiansky súdny poriadok pre obnovu konania, nakoľko pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môže pre stranu privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore stačí, ak sa javí byť pravdepodobným, že môžu pre stranu sporu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a preto napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil a obnovu pôvodného konania povolil.

12.

O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

13.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 422 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).